

عنوان مقاله:

ارکان جرایم قابل گذشت در حقوق کیفری ایران

محل انتشار:

دوفصلنامه آموزه های حقوق کیفری، دوره 7، شماره 14 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

مرتضی محمودی - کارشناس ارشد حقوق کیفری و جرم شناسی

محمدعلی بابایی - دانشیار دانشگاه بین المللی امام خمینی

سیده بنی حسینی - کارشناس ارشد حقوق کیفری و جرم شناسی

خلاصه مقاله:

جرایم در یک تقسیم بندی کلی و عرفی، به غیر قابل گذشت و قابل گذشت تقسیم می شوند. جرایم قابل گذشت در مفهوم مضیق خود به آن دسته از جرایمی اطلاق می شود که فرایند کیفری آن تنها با شکایت زیان دیده از جرم، به جریان افتاده و با گذشت او در هر مرحله، این فرایند با صدور قرار موقوفی، متوقف می گردد. در سیاست کیفری ایران، این جرایم از مفهوم واحدی تبعیت کرده و تغییر مصادیق قانونی آن و ابداع برخی نهادهای مشابه، خللی به اصالت مفهومی آن وارد نکرده است. در قانون آیین دادرسی کیفری و قانون مجازات اسلامی مصوب 1392 نیز این مرزبندی و جداسازی تا حدودی مورد توجه قانون گذار قرار گرفته است. این مقاله سعی دارد با تبیین دقیق ارکان متشکله جرایم قابل گذشت و شناخت چگونگی ارتباط این ارکان با یکدیگر، اثر حقوقی آنها را در مراحل فرایند کیفری مشخص نماید تا با توجه به مسئولیت های کیفری و انتظامی که مقامات قضایی در نحوه قضاوت راجع به این ارکان دارند، امکان تصمیم گیری مناسب تر آنان در این زمینه میسر گردد

کلمات کلیدی:

جرایم قابل گذشت، ارکان، شکایت کیفری، گذشت شاکی،

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/821280>

